

Drama in Ons Dorpshuis

Was het de griep? Werk? Carnaval? Skivakantie? Geen idee. Maar er waren maar 7 partijen deze 20^e ronde. In die zeven potjes was echter voldoende drama te bekennen.

Onderin wisten Albert Muskee, Marius Leendertse en Jasper van den Berge te winnen doordat hun tegenstanders (net) te veel foutjes maakten.

Drie van de vier top-10-spelers gingen met een nul huiswaarts. Leon Zweedijk verloor van Peter van der Borgt. Leon combineerde in de opening twee ideeën en dat kan wel, maar alleen als de zetten in de juiste volgorde worden gedaan. Dat gebeurde dus niet en kostte Leon een kwaliteit en een positioneel slechtere stelling. Leon speelde echter creatief tegen, waardoor de partij een koffiehuischaak-achtig karakter kreeg. Dat werd versterkt doordat Peter in plaats van het logische (en goede) Le2 besloot het lepe (maar veel minder goede) Lb5 te spelen. Even leek het alsof Leon terug in de wedstrijd kwam, maar net op tijd kreeg Peter weer de controle en gaf Leon zich op een gegeven moment maar over.

Drama, groot drama, was er op het bord van Herman Schoonakker en Corné Harmsen te zien. Corné kwam een pion voor, later zelfs een stuk. En ook in tijd stond hij ver voor; Herman zat zelfs al in tijdnood.

Corné zag een mogelijkheid af te wikkelen naar winst en speelde hier Pc2.



Alleen wikkelt Corné niet af naar winst voor hemzelf, maar winst voor Herman. Die had niet veel tijd meer op de klok, maar zag wel dat zijn dame gewoon de toren op c4 kan slaan. Die toren staat wel gedekt door de dame op f8 heeft, maar terug slaan op c4 wordt hard afgestraft met Tb8 mat. Had Corné eerder maar even h6 gespeeld. “Had ik maar”; dat horen we wel vaker na een schaakpartij. Corné speelde nog even door, maar met een toren minder was er natuurlijk niks te halen.

Iets minder drama, maar wel voldoende drama voor verlies, was er bij Max Walravens. Elke week laat Max zien schaaktalent te hebben. Vorige week bracht hij Eric Dek op de rand van de afgrond; deze week bereikte Sander de Bruijn niet veel:



Sander heeft net 27....Lb4 gespeeld. De dreiging lijkt duidelijk: 28.....Lc3+ met winst van het paard op d4. Max overziet de dreiging en speelt 28. Th2 (met als mogelijk plan zijn c-pion naar c4 spelen) en wordt daarna genadeloos van het bord gespeeld. In bovenstaande stelling was 28. c4 niet goed, omdat na 28....dxc4 de toren op h1 in staat.

Waren er dan ook partijen zonder blunders? Ja, eentje. Jan Capello speelde een erg instructieve partij. Zijn slachtoffer? Onze andere Jan, Jan Dieleman.

Zo stond het na Jan Dielemans 20^e zet:



Zwart (Jan Capello dus) is aan zet en natuurlijk speelt Jan zijn toren naar de 2^e rij (20....Tc2). Materieel gezien staat het gelijk. Maar Jans looperpaar, zijn torens die de c-lijn helemaal gaan controleren, zijn dreigingen over de 2^e rij, ook al doordat de witte f-pion op f4 staat en zijn voorsprong in ontwikkeling zorgen ervoor dat evaluatie ruimschoots in het voordeel van onze competitieleider is: meer dan 2.5 punt in de plus.



Jan Capello is weer aan zet. Simpel is nu 24....Td8, want dan valt de d-pion. Maar die toren staat nu net zo mooi op de c-lijn. Ik snap Jan dus wel dat hij hier voor een pionoffer gaat met 24.....e5. De engine vindt het niet zo geweldig. Ik wel. Het leidt tot open lijnen (d en/of f).



Wit speelde hier van arren moede nog 32. Te1, maar nadat zwart met de looper op d2 sloeg vond het Jan (Dieleman) het wel mooi geweest.

Goede partij van Jan, die wat mij betreft meedingt voor Partij van het Jaar. Niet vanwege het spektakel, maar vanwege de wijze waarop Jan Capello gebruik maakte van de zwaktes in Jan Dielemans stelling, waarop hij dreigingen combineerde en de witte zwartveldige looper constant op veld c1 hield, zodat de witte torens ook niet konden samenwerken.

Peter van der Borgt